ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി എഴുപത്തൊമ്പത്

അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയും റോമിന്റെ പ്രവചനാത്മക പങ്കും: ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അവസാന ദിനങ്ങളുടെ അനാവരണം

Jeff Pippenger
2024-04-09

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ പരിഗണനയിൽ നാം ഇപ്പോൾ വിശുദ്ധ ഭൂമിയിലാണ്; കാരണം, നാം ഒരുലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിനായുള്ള അർദ്ധരാത്രി നിലവിളിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വചനങ്ങളിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്ന പതാകയുടെ മുദ്രയിടലിനെയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇവയാണ് ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള, അന്ത്യദിവസങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട് മുദ്രവിടപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന് തുറക്കപ്പെടുന്ന ഭാഗം; കൂടാതെ, "കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു" എന്നപ്പോൾ, പരീക്ഷണക്കാലം പതിനാറാം വചനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി തുറക്കപ്പെടുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടിനുള്ള ദാനിയേലിന്റെ പ്രസ്താവനയെയും ഇവ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പതിനാലാം വചനത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നത് റോമാണ്; അതിനാൽ, പതിനൊന്നാം വചനത്തിൽ നിന്ന് പതിനഞ്ചാം വചനത്തോളം നമ്മൾ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ റോം സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്നത് പ്രധാനമാണ്; കാരണം "ദർശനം ഇല്ലാത്തിടത്ത് ജനങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു," കൂടാതെ യെശയ്യാവു ഏഴാം അധ്യായം, എട്ടും ഒമ്പതും വചനങ്ങൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാൽ, "നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ സ്ഥാപിതരാകയില്ല."

ഉറിയാ സ്മിത്ത് തന്റെ *Daniel and the Revelation* എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കുറഞ്ഞത് നാല് തവണ ഒരു പ്രവചനനിയമത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു. ആ നിയമം വ്യക്തമാക്കുന്നത്, ഒരു പ്രവചനാധിപതിയെ ദൈവജനത്തോടു "ബന്ധപ്പെട്ടത്" ആകുന്നതുവരെ പ്രവചനത്തിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ്. അദ്ദേഹം അതിനെ ആദ്യമായി പരാമർശിക്കുന്നത്, പ്രവചനസാക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ബാബിലോനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ്.

> "ദൈവജനത്തോടു ഒരു ജാതി അങ്ങനെ ബന്ധപ്പെട്ടുവരുമ്പോൾ, പരിശുദ്ധ ചരിത്രത്തിന്റെ രേഖകൾ സമ്പൂർണ്ണമാകുവാൻ അവരെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം ആവശ്യമായി വരുന്നതാകയാൽ,

പ്രവചനത്തിൽ ജാതികൾ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുമെന്നു നാം പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്നത് വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു വ്യക്തമായ നിയമമാണ്." — Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 46.

കുറഞ്ഞത് മറ്റു മൂന്നു പ്രാവശ്യം കൂടി സ്മിത്ത് ആ നിയമത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു; ആ മൂന്നിലും അദ്ദേഹം യെഹൂദന്മാരുടെ "സന്ധി"യെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പരാമർശത്തിൽ ആ സന്ധി കി.മു. 162-ൽ നിവൃത്തിയായതായി അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, മറ്റു രണ്ട് പരാമർശങ്ങൾ ആധുനിക ചരിത്രകാരന്മാരോടു ഏകോപിക്കുന്നു; അവർ യെഹൂദന്മാരുടെയും റോമിന്റെയും "സന്ധി"യുടെ നിവൃത്തി കി.മു. 161-ലാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു.

"ഭൗമീയ ഭരണകൂടങ്ങൾ ദൈവജനവുമായി ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുന്നതുവരെ അവ പ്രവചനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നു വായനക്കാരനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ക്രി.മു. 161-ൽ ഉണ്ടായ പ്രസിദ്ധമായ യെഹൂദ്യ സഖ്യത്തിലൂടെ, അന്നത്തെ ദൈവജനമായ യെഹൂദന്മാരുമായി റോം ബന്ധപ്പെട്ടുവന്നു. 1 മക്കബായർ 8; ജോസീഫസിന്റെ Antiquities, പുസ്തകം 12, അദ്ധ്യായം 10, വിഭാഗം 6; Prideaux, വാല്യം II, പേജ് 166. എന്നാൽ ഇതിന് ഏഴ് വർഷം മുമ്പ്, അഥവാ ക്രി.മു. 168-ൽ, റോം മക്കെദോനിയയെ ജയിച്ചടക്കി, ആ രാജ്യത്തെ തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി മാറ്റിയിരുന്നു. ആകയാൽ, ആടിന്റെ ജയംകൊണ്ടടക്കപ്പെട്ട മക്കെദോനിയൻ കൊമ്പിൽനിന്ന് അതു മറ്റു ദിക്കുകളിലേക്കുള്ള പുതിയ ജയംപ്രാപ്തികളിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് റോം പ്രവചനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, ഈ പ്രവചനത്തിൽ അത് പ്രവാചകനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോ, അല്ലെങ്കിൽ യുക്തിയായി പരാമർശിക്കപ്പെടേണ്ടതോ, ആടിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ ഒന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരുന്നതായി ആയിരുന്നു." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 175.

എന്നാൽ അത് ക്രി.മു. 162-ആണ്ടായിരുന്നു എന്നും സ്മിത്ത് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

"അതേ ശക്തി വിശുദ്ധദേശത്തും നിലകൊണ്ട് അതിനെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. ക്രി.മു. 162-ൽ റോമ് ദൈവജനമായ യെഹൂദന്മാരോടു സഖ്യത്തിലൂടെ ബന്ധപ്പെട്ടതായി; ആ തീയതി മുതൽ അതിന് പ്രവാചക കലണ്ടറിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ക്രി.മു. 63 വരെ യെഹൂദ്യയുടെ മേൽ യഥാർത്ഥ വിജയം മുഖേന അധികാരപരിധി അതു സ്വന്തമാക്കിയിരുന്നില്ല; പിന്നെ അതു താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു." ഉറിയാ സ്മിത്ത്, Daniel and the Revelation, 259.

പിന്നെ ആ സംഭവത്തെ അദ്ദേഹം മൂന്നാം പ്രാവശ്യം പരാമർശിക്കുമ്പോഴും, വീണ്ടും അദ്ദേഹം ക്രി.മു. 161 എന്നാണ് പറയുന്നത്.

"സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ലൗകിക സംഭവവികാസങ്ങളിലൂടെ എഴുപതു ആഴ്ചകളുടെ അവസാനംവരെ നമ്മെ കൊണ്ടുവന്ന ശേഷം, പ്രവാചകൻ

23-ആം വചനത്ത ിൽ, ക്രി.മു. 161-ൽ യെഹൂദ്യ സഖ്യ ത്ത ിന്റെ
മുഖാന്ത രം റോമാക്ക ാർ ദൈവജനത്തോ ടു നേരിട്ട ു ബന്ധ പ്പെ ട്ട
സമയത്തേ ക്ക ു നമ്മെ തിരിച്ച ുകൊണ്ട ുപോകുന്ന ു; ആ സ്ഥ ാനത്ത
പിന്നെ സംഭവങ്ങ ളുടെ ഒരു നേരിട്ട ുള്ള നിരയിലൂടെ സഭയുടെ അന്ത ിമ
ജയംവരെക്ക ും ദൈവത്ത ിന്റെ നിത്യ രാജ്യ ം
സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടുന്ന തുവരെക്ക ും നമ്മെ കൊണ്ട ുപോകുന്ന ു. സു
രാജാക്ക ന്മ ാരാൽ അത്യ ന്ത ം ക്രൂരമായി പീഡിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ുകൊണ്ട
യെഹൂദന്മ ാർ, റോമാക്ക ാരുടെ സഹായം അഭ്യ ർഥിക്ക ാനും,
തങ്ങ ളെത്ത ന്നെ അവരോടുകൂടെ 'സൗഹൃദത്ത ിന്റെയും
സഖ്യ തയുടെയും ഒരു ഉടമ്പ ടിയിൽ' ചേർക്ക ാനും റോമിലേക്ക ു ഒരു
ദൗത്യ സംഘത്തെ അയച്ച ു. 1 Maccabees 8; Prideaux, II, 234; Josephus's Antiquities, book 12, chapter 10, section 6. റോമാക്ക ാർ യെഹൂദന്മ ാരുടെ
അപേക്ഷ കേട്ട ു, ഇവിടെയുള്ള വാക്ക ുകളാൽ ആവിഷ ്കരിക്ക പ്പെ ട്ട
ഉത്ത രവ് അവർക്ക ു നൽകി:—"

"'യഹൂദജനതയോടുള്ള സഹായത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തിന്റെയും ഉടമ്പടിയെക്കുറിച്ചുള്ള സെനറ്റിന്റെ കല്പന. റോമാക്കാർക്കു അധീനരായിരിക്കുന്ന ആരും യഹൂദജനതയ്ക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു നിയമാനുസൃതമല്ല; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർക്കു ധാന്യം, കപ്പലുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ പണം അയച്ചുകൊണ്ടോ മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സഹായം ചെയ്യുന്നതും നിയമാനുസൃതമല്ല. യഹൂദന്മാരുടെ നേരെ ഏതെങ്കിലും ആക്രമണം ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ, റോമാക്കാർക്ക് കഴിയുന്നത്ര അവർ അവരെ സഹായിക്കണം; അതുപോലെ തന്നെ, റോമാക്കാർക്കെതിരെ ഏതെങ്കിലും ആക്രമണം ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ, യഹൂദന്മാർ അവരെ സഹായിക്കണം. സഹായത്തിന്റെ ഈ ഉടമ്പടിയിൽ യഹൂദന്മാർക്ക് എന്തെങ്കിലും ചേർക്കുകയോ അതിൽ നിന്നു എന്തെങ്കിലും നീക്കിക്കളയുകയോ ചെയ്യുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ, അത് റോമാക്കാരുടെ പരസ്പരസമ്മതത്തോടെ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ ചേർക്കപ്പെടുന്ന ഏതു കൂട്ടിച്ചേർക്കലിനും പ്രാബല്യമുണ്ടായിരിക്കും.' 'ഈ കല്പന,' യോസീഫസ് പറയുന്നു, 'യോഹന്നാന്റെ മകനായ യൂപൊലേമോസും എലെയാസറിന്റെ മകനായ യാസോനും ചേർന്നാണ് എഴുതിയത്; അന്നേരം യൂദാസ് ആ ജനതയുടെ മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നു, അവന്റെ സഹോദരനായ ശിമോൻ സൈന്യത്തിന്റെ സേനാനായകനുമായിരുന്നു. റോമാക്കാർ യഹൂദന്മാരോടു ചെയ്ത ആദ്യത്തെ ഉടമ്പടി ഇതായിരുന്നു; അതു ഈ രീതിയിലാണ് നടത്തപ്പെട്ടത്.'" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271.

സ ്മിത്ത ് 162 BC-നെ എന്ത ുകൊണ്ട ് ഉദ്ധ രിച്ച ുവെന്ന ് വിശദീകരിക്ക ു
എന്റെ ബാധ്യ തയല്ല ; അത് ഒരു അച്ച ടിപ്പ ിശകായിരുന്ന ുവെന്ന താണ്
എന്റെ അനുമാനം. എന്റെ ഉദ്ദേ ശ്യ ം, അവൻ ഊന്ന ിപ്പ റയുന്ന ഈ കാര്യ ം
പരാമർശിക്ക ുന്ന തിലാണ്—അവൻ "വ്യ ാഖ്യ ാനത്ത ിന്റെ ഒരു പ്രത്യ ക്ഷ
നിയമം" എന്ന ് തിരിച്ച റിയുന്ന തായത്: "ജനങ്ങ ൾ ദൈവജനത്തോ ടു
ഇങ്ങ നെ ബന്ധ പ്പെ ട്ട ുവരുമ്പോ ാൾ, അവരുടെ പരാമർശം
വിശുദ്ധ ചരിത്രത്ത ിന്റെ രേഖകൾ പൂർണ്ണ മാക്ക ുന്ന തിനായി

അനിവാര്യ മാകുന്ന ഘട്ട ത്ത ിൽ, ്രപവചനത്ത ിൽ ജാതികൾ ്രശദ്ധ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന തായി നാം ്രപതീക്ഷ ിക്ക ാം." സ ൃിത്ത ് ആ നിയമ ഊന്ന ിപ്പ റയുമ്പേ ാൾ, 161 BC-ൽ ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിലെ "സഖ്യ ത്ത ിൽ" റോം ദൈവജനത്തേ ാടു ബന്ധ പ്പെ ട്ട തായി അവൻ തിരിച്ച റിയുന്ന ു; എന്ന ാൽ 161 BC-നു മുപ്പ ത്തെ ാൻപത് വർഷങ്ങ ൾ മുമ്പ 200 BC-ലാണ് റോമിനെ ്രപവചനാത്മ ക വിവരണത്ത ിൽ ആദ്യ ം അവതരിപ്പ ിച്ച തായി സ ൃിത്ത ് വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ു.

> "ഇപ്പോൾ ഒരു പുതിയ ശക്തിയെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു,—'നിന്റെ ജനത്തിലെ കവർച്ചക്കാരെ'; യഥാർത്ഥത്തിൽ, ബിഷപ്പ് ന്യൂട്ടൺ പറയുന്നതുപോലെ, 'നിന്റെ ജനത്തിലെ തകർക്കുന്നവരെ.' ടൈബർ നദീതീരങ്ങളിൽ ദൂരെയായി, ഒരു രാജ്യം മഹത്വാകാംക്ഷാപൂർണമായ പദ്ധതികളാലും അന്ധകാരപൂർണമായ കുതന്ത്രങ്ങളാലും തന്നെ വളർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആദിയിൽ ചെറുതും ദുർബലവും ആയിരുന്ന അത്, അത്ഭുതകരമായ വേഗത്തിൽ ബലത്തിലും വീര്യത്തിലും വളർന്നു; ഇവിടെവിടെയായി ജാഗ്രതയോടെ കൈ നീട്ടി, തന്റെ പ്രാഭവം പരീക്ഷിക്കാനും തന്റെ യുദ്ധോത്സുക ഭുജത്തിന്റെ ശക്തി പരിശോധിക്കാനും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അങ്ങനെ തന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഭൂമിയിലെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അത് ധൈര്യപൂർവ്വം തല ഉയർത്തി, അവരുടെ കാര്യങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണചക്രം അജയ്യമായ കരത്തിൽ പിടിച്ചടക്കി. അതിനുശേഷം റോമിന്റെ പേര് ചരിത്രത്തിന്റെ പേജുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു; ദീർഘകാലയുഗങ്ങളോളം ലോകകാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനും, കാലത്തിന്റെ അവസാനംവരെ ജാതികളിൽ മഹത്തായ സ്വാധീനം ചെലുത്താനും നിയമിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ."
>
> "റോം സംസാരിച്ചു; അതോടെ സിറിയയും മക്കെദോനിയയും അവരുടെ സ്വപ്നത്തിന്റെ രൂപഭാവത്തിൽ ഉടൻ ഒരു മാറ്റം വരുന്നതായി കണ്ടു. യുവ ഈജിപ്ത് രാജാവിനെ ആന്റിയൊക്കസും ഫിലിപ്പും ആസൂത്രണം ചെയ്ത നാശത്തിൽനിന്ന് സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവനായി നിർണ്ണയിച്ച്, അവന്റെ പക്ഷത്തിൽ റോമാക്കാർ ഇടപെട്ടു. ഇത് ക്രി.മു. 200-ആം വർഷത്തിലായിരുന്നു; സിറിയയുടെയും ഈജിപ്തിന്റെയും കാര്യങ്ങളിൽ റോമാക്കാർ നടത്തിയ ആദ്യകാലത്തെ പ്രധാന ഇടപെടലുകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഇത്." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 256.

്രകി.മു. 200-ആം വർഷത്ത ിലാണ് റോം ആദ്യ മായി ്രപവചനവിവരണത്ത ിൽ അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത്; പതിനാലാം വാക്യ ത്ത ിലെ ആ അവതരണം, ദാനിയേൽ ്രഗന്ഥ മൊട്ട ാകെ റോമിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ഏറ്റ വും ്രപധാനപ്പെ ട്ട പരാമർശമാണ്; കാരണം, ദർശനം സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ്രപതീകമായി റോമിനെ നിർവചിക്ക ുന്ന തു അേ വാക്യ മാണ്. ്രപവചനത്ത ിന്റെ അത്ത രം ഒരു നിയമത്തെ സ ൃിത്ത ് ഊന്ന ിപ്പ റയുകയും, തുടർന്ന ് ്രകി.മു. 161-ആം വർഷത്തെ ഉദ്ധ രിക്ക ുകയ അതേ സമയം ്രകി.മു. 200-ആം വർഷത്തെ റോമിന്റെ ശക്ത ി

“അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ” ഘട്ട മായി തിരിച്ച റിയുകയും ചെയ ്തത്
എന്ത ുകൊണ്ട ാണെന്ന ത് ഞാൻ പരിഹരിക്ക ാൻ ആ ്രഗഹിക്ക ുന്ന ഒരു
്രപശ ്നമല്ല . എനിക്ക ് പരിഹരിക്ക പ്പെ ടേണ്ട ഒരു ചോദ്യ ം ഉണ്ടെ ങ്ക ിൽ,
സ ്മിത്ത ് നിർവചിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ആ നിയമം സാധുവാണോ അല്ല യോ
എന്ന താ യിരിക്ക ും. അത് സാധുവാണെങ്ക ിൽ, അപ്പേ ാൾ ഞാൻ
വാദിക്ക ുന്ന ത്, പതിനാലാം വാക്യ ത്ത ിന് ്രകി.മു. 161-ലെ ഉടമ്പ ടിക്ക ു മുന്
സംഭവിച്ച യെഹൂദന്മ ാരോടുള്ള ഒരു ബന്ധ മുണ്ട ായിരിക്ക ണം എന്ന

പതിന്മൂന്നാം വാക്യത്തിൽ നിന്ന് പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെ ഉള്ള ചരിത്രം അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ പാപ്പാസഭാ റോം പ്രവചനചരിത്രത്തിലേക്ക് സ്വയം കടന്നുകയറുന്ന ഒരു ചരിത്രത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു; അവൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ആ ചരിത്രത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ജനമായിരിക്കുന്ന ഐക്യനാടുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ്. കാരണം, യേശു എല്ലായ്പ്പോഴും അവസാനത്തെ ആരംഭത്തിലൂടെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ, അജാതീയ റോം ചരിത്രത്തിലേക്ക് വന്ന ക്രി.മു. 200-ാം ആണ്ടിന്, ആ ചരിത്രത്തിലെ ദൈവജനവുമായി ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആകയാൽ, ക്രി.മു. 200-ാം ആണ്ടിൽ റോമിനും യെഹൂദന്മാർക്കും ഇടയിൽ നേരിട്ടുള്ള ബന്ധം അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും, സ്മിത്തിന്റെ നിയമത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു.

പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും ആയ വാക്യങ്ങൾ, ക്രി.മു. 217-ൽ അന്ത്യോക്കസ് III മാഗ്നസ്, അഥവാ “മഹാൻ”, നയിച്ച സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യവും രാജാവ് പ്ടോളമി IV ഫിലോപാതോർ നയിച്ച ഈജിപ്തിലെ പ്ടോളമിക് രാജ്യവും തമ്മിൽ നടന്ന റാഫിയയുടെ യുദ്ധത്തിന്റെ ജയവും അതിന്റെ അനന്തരഫലവും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഈ യുദ്ധം, പ്ടോളമിക് രാജ്യവും സെല്യൂസിഡ് രാജ്യവും തമ്മിൽ തർക്കവിഷയമായിരുന്ന കോയ്ലെ-സിറിയ (തെക്കൻ സിറിയ)യും തെക്കൻ പലസ്തീനും മേലുള്ള അധികാരം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനായുള്ള പോരാട്ടത്തിനിടെയാണ് നടന്നത്. റാഫിയയിൽ പ്ടോളമി IV ഫിലോപാതോർ നേടിയ വിജയം, കോയ്ലെ-സിറിയയും തെക്കൻ പലസ്തീനും മേലുള്ള നിയന്ത്രണം ഒരു കാലത്തേക്ക് നിലനിർത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചു.

ക്രി.മു. 200-ൽ, പതിനേഴു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം നടന്ന പാനിയത്തിന്റെ യുദ്ധം, മൗണ്ട് പാനിയത്തിന്റെ യുദ്ധം അഥവാ പാനിയാസിന്റെ യുദ്ധം എന്നും അറിയപ്പെടുന്നതായി, രാജാവായ ആന്റിയോക്യസ് III നയിച്ച സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിനും, രാജാവായ പ്ടോളമി V നയിച്ച ഈജിപ്തിലെ പ്ടോളമൈക് രാജ്യത്തിനും ഇടയിലുണ്ടായിരുന്നതായിരുന്നു.

മുപ്പ ത്തെ ാന്ന ് വർഷങ്ങ ൾക്ക ു ശേഷം, ്രകി.മു. 167-ൽ, യെഹൂദരുടെ
മതാചാരങ്ങ ളെ അടിച്ച മർത്ത ുകയും ഹെല്ല നിസ്റ്റ ിക് സംസ ്കാരം
അടിച്ചേ ൽപ്പ ിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിനായുള്ള സെല്യ ൂസിഡ്
സാ ്രമാജ്യ ത്ത ിന്റെ ്രശമങ്ങ ൾക്ക ് എതിരായ യെഹൂദ കലാപമായ മക്ക ബേ
കലാപം, ഇന്ന ് ആധുനിക ഇ ്രസായേലിലുള്ള യെഹൂദായ ്രപദേശത്ത ിലെ

ഒരു ചെറിയ പട്ട ണമായ മൊദെയീനിൽ ആരംഭിച്ച ു.

ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന സംഭവം, കുപ്രസിദ്ധനായ ഗ്രീക്ക് സെലൂസിദ് ഭരണാധികാരിയായ ആന്റിയോകൃസ് IV എപ്പിഫാനേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. യെഹൂദ ജനവിഭാഗത്തിന്മേൽ അദ്ദേഹം കർശനമായ ഹെല്ലീനിസ്റ്റിക് ആചാരങ്ങൾ നിർബന്ധിതമാക്കിയിരുന്നു; അതിൽ യെഹൂദ മതാചാരങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനം നിരോധിച്ചതും യെരൂശലേമിലെ ദേവാലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കിയതും ഉൾപ്പെടുന്നു. തന്റെ ഉത്തരവുകൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനായി, ആന്റിയോകൃസ് തന്റെ പ്രതിനിധികളെ വിവിധ പട്ടണങ്ങളിലേക്കും ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കും അയച്ചു; അവിടങ്ങളിലെ യെഹൂദ നിവാസികളെ തന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കാൻ നിർബന്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു.

മോദെയീനിൽ, രാജാവിന്റെ കല്പന നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി ഒരു സെല്യൂസീദ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എത്തി; യെഹൂദ വാസികളോട് അന്യജാതി ആചാരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ഗ്രീക്ക് ദേവന്മാർക്കു വഴിപാടുകൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ കല്പിച്ചു. മത്ഥത്യാസ് എന്നു പേരുള്ള വയോധികനായ ഒരു യെഹൂദ പുരോഹിതൻ ആ കല്പന അനുസരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും, യാഗം അർപ്പിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന ഒരു യെഹൂദനെയും ആ സെല്യൂസീദ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെയും കൊന്നുകളകയും ചെയ്തു. മത്ഥത്യാസും അവന്റെ കുടുംബവും നടത്തിയ ഈ ധിക്കാരപ്രവൃത്തി, സെല്യൂസീദ് ആധിപത്യത്തിനെതിരായ മക്കാബ്യൻ കലാപത്തിന്റെ തുടക്കമായി.

യൂദാസ് മക്കബിയെയും ഉൾപ്പെടെ മത്ഥത്യാവും അവന്റെ അഞ്ചു പുത്രന്മാരും മലകളിലേക്കു ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു; അവിടെനിന്ന് അവർ സെല്യൂസിദ് സൈന്യങ്ങൾക്കെതിരായി ഗെറില്ലാ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ഒടുവിൽ ആ കലാപം ശക്തിയിലും പിന്തുണയിലും വളർന്നു, സെല്യൂസിദുകൾക്കെതിരായ സൈനിക വിജയങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരയിലേക്കു നയിച്ചു.

ക്രി.മു. 167-ൽ മോദെയിനിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ യെഹൂദചരിത്രത്തിലെ ഒരു നിർണായക നാഴികക്കല്ലായിരുന്നു; അവ മക്കബ്യേൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ആരംഭത്തെയും വിദേശ ആധിപത്യത്തിനെതിരായ മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമായുള്ള സമരത്തെയും അടയാളപ്പെടുത്തി. യെരൂശലേമിലെ രണ്ടാം ആലയത്തിന്റെ പുനഃസമർപ്പണം—ഹനുക്കാ ആചരിക്കുന്നതിൽ സ്മരിക്കപ്പെടുന്ന ആ ചരിത്രസംഭവം—ക്രി.മു. 164-ൽ നടന്നു; അത് ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാകൃത്തിലെ “സന്ധി”ക്ക് മൂന്നു വർഷം മുമ്പായിരുന്നു.

യെരൂശലേമിനെയും ദേവാലയത്തെ യും വീണ്ട ും സ്വ ന്ത മാക്ക ിയശേഷം, മക്ക ബ്യ ർ ദേവാലയത്തെ വിജാതീയ അശുദ്ധ ീകരണങ്ങ ളിൽനിന്ന ് ശുദ്ധ ീകരിച്ച ് അതിനെ അതിന്റെ യുക്ത മായ മതോപയോഗത്ത ിലേക്ക ് പുനഃസ്ഥ ാപിച്ച ു. പരമ്പ രാഗത വിശ്വ ാസ പ്രകാരം, അവർ പ്രതിഷ ്ഠിക്ക പ്പെ

എണ്ണ യുള്ള ഒരു ചെറു പാത്രം മാത്രമേ കണ്ടെ ത്ത ിയുള്ളൂ; അത് മെനോരയെ വെറും ഒരു ദിവസം മാത്രം തെളിയിക്ക ാൻ മതിയാകുന്ന തായിരുന്ന ു. യാഥാർത്ഥ ്യ ത്ത ിൽ, ആ സംഭവത്ത ിന് സമകാലീനമായ യാതൊരു ചരിത്രസാക്ഷ ്യ വും ഇല്ല ; ആറാം നൂറ്റ ാണ്ട ിലാണ് ആ യെഹൂദ്യ കെട്ട ുകഥ സാഹിത്യ ത്ത ിൽ കാണപ്പെ ടുന്ന സിസ്റ്റ ർ വൈറ്റ് മതഭ്രഷ്ട യായ യെഹൂദ്യ സഭയെ കത്തോ ാലിക്ക ാസഭയുമായ് താരതമ്യ ം ചെയ്യ ുന്ന ു; പ്രത്യേ കിച്ച ്, ഇരു സഭകളും മതത്തെ മനുഷ്യ രുടെ ആചാരങ്ങ ളുടെയും പരമ്പ രാഗതങ്ങ ളുടെയും മേൽ അധിഷ ്ഠിതമാക്ക ുന്ന എന്ന ു അവൾ ഊന്ന ിപ്പ റയുന്ന ു. പാപ്പ ാസഭയുടെ ചരിത്രത്ത ിനുള്ള ിലെ പലവിധ കെട്ട ിച്ച മച്ച അത്ഭ ുതങ്ങ ളുപോലെതന്നെ , ഒരു ദിവസത്തേ ക്ക എണ്ണ എട്ട് ദിവസം നീണ്ട ുനിന്ന ുവെന്ന കെട്ട ുകഥയ്ക്ക ും യാതൊരു ചരിത്രസാക്ഷ ്യ വും ഇല്ല .

ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ പത്താം വാക്യം, നാല്പതാം വാക്യത്തിലെ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; മുമ്പ് ഞാൻ അതിനെ ശീതയുദ്ധത്തിലെ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളായും, അതുപോലെ മൂന്ന് പ്രോക്സി യുദ്ധങ്ങളായും തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതായ യുക്രെയ്ൻ യുദ്ധത്തെ ഞാൻ ശീതയുദ്ധങ്ങളിലൊന്നായി നിർവചിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു സഹോദരി ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചു; കാരണം, അവർ ശരിയായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അതിൽ പ്രചുരമായ മരണവും നാശനഷ്ടവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മുമ്പുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ ഞാൻ “ശീതയുദ്ധത്തിലെ” മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളായി നിർവചിച്ചിരുന്നതു, ഈ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളെയും വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നിലെ ഭൂമിമൃഗത്തിന്റെ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന മൂന്ന് ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചുകാണിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് ആ പദപ്രയോഗം ഉപയോഗിച്ചത്. ഈ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങൾ പ്രോക്സി യുദ്ധങ്ങളാണ്; അവ ഇങ്ങനെ തന്നെയും നിർവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇനി മുതൽ ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ, ചൂടുപോരെ തണുത്ത യുദ്ധമായി വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന അസംഗതിയെ നീക്കുന്നതിനായി, ആ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളെ ഞാൻ “നാല്പതാം വാക്യത്തിലെ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങൾ” എന്നും, അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിനിധി യുദ്ധങ്ങൾ എന്നും തിരിച്ചറിയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. എന്റെ നിർവചനപ്രകാരം, നാല്പതാം വാക്യത്തിലെ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളിൽ 1798-ലെ യുദ്ധം ഉൾപ്പെടുന്നില്ല; അത് നാല്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നാലും, 1989-ലെ അന്ത്യകാലം മുതൽ നാല്പത്തൊന്നാം വാക്യത്തിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമം വരെയുള്ള മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങൾ മാത്രമാണ് അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്. ഈ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളെ പ്രതിനിധി യുദ്ധങ്ങൾ എന്നായി തിരിച്ചറിയുന്നതാണ് കൂടുതൽ ശരി; അവ വടക്കൻ രാജാവിനും തെക്കൻ രാജാവിനും ഇടയിലുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നടപ്പാകുന്നവയാണ്, നാല്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അത് കത്തോലിക്കത്വം (വടക്കൻ രാജാവ്)യും കമ്മ്യൂണിസം (തെക്കൻ രാജാവ്)യും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ആ മൂന്ന ് യുദ്ധ ങ്ങ ളിൽ ഒന്ന ാമത്തേ ത് 1989-ൽ കമ്മ ്യൂണിസത്ത ിന
കത്തേ ാലിക്ക ാസഭ കൈവരിച്ച വിജയത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; അ
പാപ്പ ത്വ ം, ഐക്യ നാടുകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട അതിന്റെ
പ്രതിനിധി സൈന്യ വുമായി ചേർന്ന ്, 1989-ൽ സോവിയറ്റ ് യൂണിയനെ
ഒലിപ്പ ിച്ച ുകളഞ്ഞ ു, എങ്ക ിലും തല (അഥവാ "കോട്ട ") ആയിരുന്ന റഷ്യ
നിലനിന്ന ു. ഇപ്പേ ാഴുള്ള ഉക്രെയ ്നിയൻ യുദ്ധ ം വീണ്ട ും
കത്തേ ാലിക്ക ാസഭയും കമ്മ ്യൂണിസവും തമ്മ ിലുള്ള ഒരു യുദ്ധ മാണ്;
അതിൽ പാപ്പ ത്വ ം, റഷ്യ യ്ക്കെ തിരായ തന്റെ പ്രതിനിധിയായി ഉക്രെയ ്ൻ
സർക്ക ാരിനെ വിനിയോഗിക്ക ുകയും, പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്റെ മുൻകാല
പ്രതിനിധി ശക്ത ിയായ ഐക്യ നാടുകളുടെ പിന്ത ുണയോടും,
ആഗോളവാദി പാശ്ച ാത്യ ലോകത്ത ിന്റെ ശേഷിക്ക ുന്ന ഭാഗങ്ങ ളുടെ
പിന്ത ുണയോടും കൂടിയും പ്രവർത്ത ിക്ക ുന്ന ു. ആ യുദ്ധ ം പതിനൊന്ന ു
പന്ത്ര ണ്ട ും വാക്യ ങ്ങ ളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ടിരിക്ക ുന്ന ു; കൂ
കമ്മ ്യൂണിസം (റഷ്യ) കത്തേ ാലിക്ക ാസഭയെ അതിജയിക്ക ുമെന്ന ് അതു
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

ആ മൂന്നു പ്രതിനിധി യുദ്ധങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേത്, പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ, പാനിയത്തിന്റെ യുദ്ധമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ യുദ്ധം പ്ടൊലമേയിക് രാജ്യം (തെക്കിന്റെ രാജാവ്)യും സെല്യൂസിഡ് രാജ്യം (വടക്കിന്റെ രാജാവ്)യും തമ്മിലായിരുന്നു. ആ യുദ്ധത്തിൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പ്രതിനിധി സൈന്യം വീണ്ടും ഐക്യനാടുകളാണ്.

1989-ലെ ആദ്യ യുദ്ധത്തിൽ, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ രാഷ്ട്രീയ ഘടനയെ തകർക്കുന്നതിനായി, അതിന്റെ തല (റഷ്യ) അക്ഷതമായി വിട്ടുകൊണ്ട്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ റിപ്പബ്ലിക്കൻ കൊമ്പിന്റെ പ്രതിനിധി സൈന്യത്തെ പാപ്പാധിപത്യം ഉപയോഗിച്ചു. രണ്ടാം യുദ്ധത്തിൽ, അതായത് യുക്രെയ്നിയൻ യുദ്ധത്തിൽ, നാസികളുടെ പ്രതിനിധി സൈന്യം റഷ്യയാൽ തോൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. മൂന്നാം യുദ്ധത്തിൽ, പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രതിനിധി സൈന്യമായ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ വീണ്ടും തെക്കിന്റെ രാജാവിനെ തോൽപ്പിക്കുന്നു.

ആ മൂന്ന ് യുദ്ധ ങ്ങ ളും "സത്യ ം" എന്ന മുദ്ര വഹിക്ക ുന്ന ു; അതിൽ
ഒന്ന ാമത്തെ യും അവസാനത്തെ യും യുദ്ധ ങ്ങ ൾ അമേരിക്ക ൻ
ഐക്യ നാടുകളുടെ വിജയിയായ പ്രതിനിധി സൈന്യ ത്ത ാൽ
നടത്ത പ്പെ ടുന്ന ു. ഒന്ന ാമത്തെ യുദ്ധ ത്ത ിൽ തെക്ക ിന്റെ രാജാവി
അക്ഷ തമായി ശേഷിച്ച ു; മൂന്ന ാമത്തെ യുദ്ധ ത്ത ിൽ അമേരിക്ക ൻ
ഐക്യ നാടുകളുടെ പ്രതിനിധി സൈന്യ ം തന്നെ യാണ് തെക്ക ിന്റെ
രാജാവിന്റെ തലയാകുന്ന ത്. രണ്ട ാമത്തെ പ്രതിനിധി സൈന്യ ം രണ്ട ാം
ലോകമഹായുദ്ധ ത്ത ിൽ പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്റെ പ്രതിനിധി സൈന്യ വും
ആയിരുന്ന ു. ഇരു സംഭവങ്ങ ളിലും നാസിസത്ത ിന്റെ പ്രതിനിധി സൈന്യ ം
തോൽക്ക ുകയുണ്ട ായി, തോൽക്ക ുകയും ചെയ്യ ും. പതിനാറാം വാക്യ ത്ത
മുമ്പ ്, ത്രിവിധ ഐക്യ ം സാധിക്ക ുമ്പേ ാൾ, പാപ്പ ത്വ ം തന്റെ എല്ല ാ

ശ(തുക്ക ളെയും പൂർണ്ണ മായി കീഴടക്ക ുന്ന ു.

> “പ്തൊലമി [പുടിന്] തന്റെ വിജയത്തെ നല്ലവിധത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ ആവശ്യമായ വിവേകം കുറവായിരുന്നു. തന്റെ വിജയത്തെ അവൻ തുടർന്ന് പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, അന്തിയൊക്കൊസിന്റെ സമസ്ത രാജ്യത്തിന്റെയും അധിപതിയായി അവൻ സാധ്യതയോടെ മാറുമായിരുന്നുവു; എന്നാൽ, വെറും ചില ഭീഷണികളും ചില ഭയപ്പെടുത്തലുകളും ചെയ്യുന്നതിൽ മാത്രം സംതൃപ്തനായ അവൻ, തന്റെ മൃഗീയ വാഞ്ഛകളുടെ നിരന്തരവും നിയന്ത്രണമില്ലാത്തതുമായ തൃപ്തിക്കായി സ്വയം ഏൽപിക്കേണ്ടതിന്നു സമാധാനം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ, തന്റെ ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചശേഷം, സ്വന്തം ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാൽ അവൻ പരാജയപ്പെട്ടു; സ്ഥാപിക്കാമായിരുന്ന മഹത്തായ നാമം മറന്നുകൊണ്ട്, വിരുന്നിലും ദുഷ്ചര്യയിലും അവൻ തന്റെ കാലം കഴിച്ചു.”
>
> “തന്റെ വിജയത്താൽ അവന്റെ ഹൃദയം ഉയർന്നു; എങ്കിലും അതിനാൽ അവൻ ശക്തിപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെയായിരുന്നു; കാരണം അതിനെ അവൻ അപകീർത്തികരമായി ഉപയോഗിച്ചതിനാൽ, അവന്റെ സ്വന്തം പ്രജകൾ അവന്റെ വിരുദ്ധമായി കലഹിച്ചു.” ഉറിയായാ സ്മിത്ത്, Daniel and the Revelation, 254.

പുടിന്റെ ജയം അവന്റെ അവസാനത്തെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു എന്ന തിന് രണ്ട ാമത്തെ സാക്ഷ ്യ ം, തെക്ക ൻ രാജ്യ മായ യെഹൂദയുടെ രാജാവായ ഉസ്സ ീയാവിനോടാണ് ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ത്; അവന്റെ ഹൃദയവും തന്റെ സൈനിക വിജയങ്ങ ളാൽ ഉയർന്ന ുപോയി; തുടർന്ന ്, പ്തൊലെമിയെപ്പ േ ാലെ, വിശുദ്ധ ാലയത്ത ിൽ പുരോഹിതരുടെ (പവർത്ത ി നിർവഹിക്ക ാൻ അവൻ (ശമിച്ച ു; അവൻ കുഷ ്ഠരോഗം ബാധിക്ക പ്പെ ട്ട ു, ഉടൻതന്നെ അധികാരത്ത ിൽ നിന്ന ് നീക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ ്തു. യു(ക്രെയ്
യുദ്ധ ത്ത ിലെ പുടിന്റെ ജയം, തെക്ക ിന്റെ രാജാവായുള്ള (നാസ ്തികതയു
രാജാവായുള്ള) അവന്റെ അവസാനത്ത ിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു. അവന്റെ അവസാനം, നാൽപ്പ താം വചനത്ത ിലെ (പവചനാത്മ ക തെക്ക ിന്റെ രാജാവിന്റെ ((ഫാൻസ്) ആരംഭത്തേ ാടുകൂടെ മുൻചിഹ്ന മായി കാണിക്ക പ്പെ ട്ട ു; പ്തൊലെമിയോടുണ്ട ായതുപോലെ, നേതൃത്വ ത്തെ മറിച്ച ിട്ട ഒരു വിപ്ല വത്തെ അതു തിരിച്ച റിഞ്ഞ ു. പുട
അവസാനം സോവിയറ്റ ് യൂണിയന്റെ അവസാനത്തേ ാടുകൂടിയും (പതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു; അവിടെ നേതാവായിരുന്ന (ഗോർബചോവ്) സോവിയറ്റ ് യൂണിയനെ പിരിച്ച ുവിട്ട ു, ഉടൻതന്നെ അവസാനകാല ആഗോളവാദപരമായ നാസ ്തികതയുടെ (പതീകമായ ഐക്യ രാഷ്(ടസഭയിൽ, അതായത് തെക്ക ിന്റെ രാജാവിനോടു ബന്ധ പ്പെ ട്ട ഒരു ജോലി ഏറ്റെ ടുത്ത ു. യു(ക്രയ ്നിലെ പുടിന്റെ വിജയത്ത ിനു ശേഷം, വാട്ട ർലൂവിലെ നാപ്പേ ാളിയനാലും, അതിനെത്ത ുടർന്ന നിർവാസനത്ത ാലും; കൂടാതെ, കുഷ ്ഠരോഗത്തേ ാടുകൂടിയ ഉസ്സ ീയാ രാജാവാലും, അതിനെത്ത ുടർന്ന നിർവാസനത്ത ാലും; അതുപോലെ തന്നെ

പ്തൊലെമിയുടെ മദ്യ ലഹരിയിലായ അവസാനംകൊണ്ട ും, 1989-ലെ സോവിയറ്റ ് യൂണിയന്റെ അവസാനത്ത ാലും, അവൻ മുൻചിഹ്ന മായി കാണിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.

പാനിയത്തിന്റെ യുദ്ധം ക്രി.മു. 200-ൽ നടന്നു; അതേ വർഷം തന്നെയാണ് റോം ചരിത്രത്തിലേക്ക് തുറന്നുപ്രവേശിച്ച് ഇടപെട്ടത്. അവരുടെ ഈ പ്രവേശനം പ്രവചനാത്മക കഥാസരണിയിലേക്കുള്ള ചേർക്കലായി, പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടതും ക്രി.മു. 63-ൽ നിവൃത്തിയായതുമായ യെരൂശലേമിന്റെ കീഴടക്കലിന് മുമ്പേ സംഭവിക്കുന്നു. അന്നത്തെ സമയത്ത് അവൾ ഈജിപ്തിലെ ബാലരാജാവിന്റെ രക്ഷകർത്താവാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. വടക്കിന്റെ രാജാവിനെയും തെക്കിന്റെ രാജാവിനെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ യുദ്ധത്തിൽ, പാപ്പത്വം വീണ്ടും ചരിത്രത്തിലേക്ക് സ്വയം പ്രവേശിപ്പിക്കും; റഷ്യയുടെ രക്ഷകനെന്ന നടിച്ചഭാവത്തോടെ. അതേ സമയത്ത്, മാതൃകാത്മക ഘടനയിൽ, സെല്യൂക്കസ് പാനിയത്തിന്റെ യുദ്ധത്തിൽ പ്ടോളമിയെ തോൽപ്പിച്ചു; അതുവഴി, നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും യുദ്ധങ്ങളിൽ പാപ്പത്വത്തിന്റെ പ്രതിനിധി സൈന്യമായ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് “ഈജിപ്തിനെ” (തെക്കിന്റെ രാജാവിനെ) തോൽപ്പിക്കുന്നതായി ഇതു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

ക്രി.മു. 200-ആം ആണ്ടിൽ, പതിനാറാം വാക്യത്തിലെ ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തിൽ സ്ഥാപിതമാകുന്ന ത്രിവിധ ഐക്യത്തിന് മുമ്പോടിയായി, സോരിന്റെ വേശ്യ തന്റെ വ്യഭിചാരഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനാൽ, പാപ്പത്വത്തെ നാം പ്രതീകാത്മകമായി കണ്ടെത്തുന്നു. അതേ സമയത്ത്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയെ കീഴടക്കി, പത്ത് രാജാക്കന്മാരിൽ പ്രധാന രാജാവെന്ന തന്റെ സ്ഥാനത്തെ ഇങ്ങനെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തിൽ പൂർത്തിയാകുന്ന ത്രിവിധ ഐക്യത്തിന്റെ സകല ഗതികളും, പതിനാറാം വാക്യത്തിനു മുമ്പേ നിർണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യുണൈറ്റ ഡ് നേഷൻസ് മുഖാന്ത രം പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന മഹാസർപ്പ ശക്ത ിയുടെ രാഷ്ട്രീയ ഘടന, പതിനാറാം വാക്യ ത്ത ിൽ, തന്റെ രാഷ്ട്രീയ ഘടന മൃഗത്ത ിനു കൊടുക്ക ുന്ന തിൽ സമ്മ തിക്ക ുന്ന എന്ന ാൽ അങ്ങ നെ ചെയ്യ ുന്ന തിന് മുമ്പ ് പാപ്പ ത്വ ം മഹാസർപ്പ ത്ത ി മതത്തെ ജയിച്ച ടക്ക ുന്ന ു. പൗരാണികമതം വീണ്ട ും ഒരിക്ക ൽ എടുത്ത ുകളയപ്പെ ടേണ്ട താണ്. പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റിസം, നാൽപ്പ താം വാക്യ ത്ത ിലെ ആദ്യ യുദ്ധ ത്ത ിൽ, റീഗൺ വർഷങ്ങ ളിൽ നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ട്ട ു; അതുപോലെ അവസാന റിപ്പ ബ്ല ിക്ക ൻ പ്രസിഡന്റിന്റെ കാലത്ത ് മഹാസർപ്പ ത്ത ിന്റെ മതവും കത്തോ ാലിക്ക മതത്ത ിന്റെ അധീനതയിൽ ആക്ക പ്പെ ടും, 508-ആം വർഷത്ത ിൽ ഉണ്ട ായതുപോലെ. പാപ്പ ത്വ ത്തെ സിംഹാസനത്ത ിൽ ഇരുത്ത ുന്ന തിനെതിരായ ഏതു മതപ്രതിരോധവും നീക്ക ിക്ക ളയുന്ന

പ്രക്രിയ റീഗൺ വർഷങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ചു, ട്രംപ് വർഷങ്ങളിൽ അത് അവസാനിക്കുന്നു. മതഭ്രഷ്ടമായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ കത്തോലിക്കമതത്തിനെതിരായ പ്രതിരോധം നാൽപ്പതാം വാക്യത്തി ആദ്യ യുദ്ധത്തിൽ നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു; ആത്മീയതാവാദത്തിന് പ്രതിരോധം നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ അവസാന യുദ്ധത്തിൽ നീക്കിക്കളയപ്പെടും.

മനുഷ്യസംഭവങ്ങളുടെ അതേ സങ്കീർണ്ണമായ പരസ്പരപ്രവർത്തനത്തിൽ, വെളിപ്പാട് പതിനേഴാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പത്ത് രാജാക്കന്മാരുടെ മേൽ മതപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ അധികാരമായി മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം സ്വയം സ്ഥാപിക്കണം. അതിനാൽ, പതിനാറാം വചനത്തിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ്, ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ മേൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ മേൽക്കൈ നേടുന്ന സമയത്തെയാണ് പാനിയം യുദ്ധം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്.

പ്രവചനത്തിന്റെ ഒരു സ്ഥാപിത നിയമമാണിത്: മഹാസർപ്പം, മൃഗം, കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നിവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും തങ്ങളുടേതായ പ്രത്യേക പ്രവചനസ്വഭാവലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നത്. ആ പ്രവചനസ്വഭാവലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നത്, മൃഗം (കത്തോലിക്കത്വം) പ്രവചനപരമായി എപ്പോഴും റോം നഗരത്തിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്നതാണ്. കള്ളപ്രവാചകൻ പ്രവചനപരമായി എപ്പോഴും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ മഹാസർപ്പത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, അതു പ്രവചനപരമായി എവിടെയാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്ന സ്വഭാവലക്ഷണം എപ്പോഴും സഞ്ചരിക്കുന്നതാണു. മഹാസർപ്പം സ്വർഗത്തിൽ ആരംഭിച്ചു, തുടർന്ന് ഏദൻതോട്ടത്തിലേക്കു വന്നു, ഒടുവിൽ മഹാസർപ്പം മിസ്രയീമിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

> സംസാരിക്കയും പറയുകയും ചെയ്ക: ഇപ്രകാരം യഹോവയായ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനേ, ഞാൻ നിനക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു; തന്റെ നദികളുടെ നടുവിൽ കിടക്കുന്ന മഹാസർപ്പമേ, 'എന്റെ നദി എന്റേതു തന്നേ; ഞാൻ അതിനെ എനിക്കായി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞവനേ. യെഹെസ്കേൽ 29:3.

അജഗരത്തിന്റെ പ്രവാചകസ്ഥാനം മാറുന്നു. യോഹന്നാന്റെ കാലത്ത് അജഗരത്തിന്റെ ആസനം, അതിന്റെ സിംഹാസനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു, പെർഗമോസിലാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു.

> പെർഗാമൊസിലുള്ള സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക: രണ്ടു വശവും മൂർച്ചയുള്ള വാൾ കൈവശമുള്ളവൻ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ പ്രവൃത്തികളും നീ വസിക്കുന്ന സ്ഥലവും എനിക്കറിയാം; അതു സാത്താന്റെ സിംഹാസനം ഉള്ളിടം തന്നേ. എങ്കിലും നീ എന്റെ നാമം മുറുകെപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ സാത്താൻ വസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു തന്നേ കൊല്ലപ്പെട്ട എന്റെ വിശ്വസ്തസാക്ഷിയായ അന്തിപ്പാസ് ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ദിവസങ്ങളിലും നീ എന്റെ വിശ്വാസം

നിഷേധിച്ചില്ല. വെളിപ്പാട് 2:12, 13.

പൗരാണിക റോമിന്റെ പതിവ്, തങ്ങൾ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന എല്ലാ പൗരാണിക ദേവന്മാരെയും റോം നഗരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് പാൻഥിയൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ദാനിയേൽ "അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ സ്ഥലം താഴെ ഇട്ടുകളയപ്പെട്ടു" എന്നു രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. പൗരാണിക റോമിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ സ്ഥലം റോം നഗരമായിരുന്നു; അതിനെ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ക്രി.വ. 330-ആം വർഷത്തിൽ താഴെയിട്ടുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ റോമിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ വിശുദ്ധമന്ദിരം പാൻഥിയൻ ക്ഷേത്രമായിരുന്നു; Pan-Theon എന്നതിന്റെ അർത്ഥം "സകല ദേവന്മാരുടെയും ക്ഷേത്രം" എന്നാണ്. റോമാക്കാർ സാത്താന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ സ്ഥലം പെർഗാമോസിൽ നിന്ന് പാൻഥിയൻ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് മാറ്റി. പൗരാണിക റോം മഹാസർപ്പം ആണെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

> "അങ്ങനെ, മഹാസർപ്പം പ്രാഥമികമായി സാത്താനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായിരിക്കുമ്പോൾ, ദ്വിതീയ അർത്ഥത്തിൽ അത് പേഗൻ റോമിന്റെ ഒരു പ്രതീകവുമാകുന്നു." The Great Controversy, 439.

പൗരാണിക റോം പത്ത് ജാതികളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു; ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവകാലത്ത് ഈജിപ്റ്റിന്റെ നാസ്തികതയെ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഫ്രാൻസ് തെക്കിന്റെ രാജാവായി. 1917-ഓടെ വ്യാളി ഫ്രാൻസിൽ നിന്ന് റഷ്യയിലേക്കു മാറിയിരുന്നു. പത്താം വാക്യം 1989-നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും വാക്യങ്ങൾ "അതിർപ്രദേശം" എന്നതിന്റെയും (റാഫിയയും ഉക്രൈനും) യുദ്ധങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; പാനിയത്തിന്റെ യുദ്ധം, പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ പാപ്പത്വം ത്രിവിധ ഐക്യം ഉറപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് നിവർത്തിക്കുന്ന മൂന്നാം പടിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഇത് നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ഗൂഢചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

> യേശു കൈസര്യാ ഫിലിപ്പിയുടെ [പ്രാനിയം] അതിരുകളിലേക്കു വന്നപ്പോൾ, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു ചോദിച്ചു: മനുഷ്യപുത്രനായ എന്നെ മനുഷ്യർ ആർ എന്നു പറയുന്നു? അവർ പറഞ്ഞു: ചിലർ നിങ്ങളെ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്നു പറയുന്നു; ചിലർ ഏലീയാവു എന്നും; മറ്റു ചിലർ യിരെമ്യാവു എന്നും, അല്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുവനെന്നും പറയുന്നു. അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു പറയുന്നു? ശിമോൻ പത്രോസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: ക്രിസ്തു, ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നു. യേശു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ശിമോൻ ബർയോനാവേ, നീ ഭാഗ്യവാൻ; കാരണം ജഡവും രക്തവും നിന്നോടു ഇതു വെളിപ്പെടുത്തിയതല്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള എന്റെ പിതാവാകുന്നു. ഞാനും നിന്നോടു പറയുന്ന നീ പത്രോസ് ആകുന്നു; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും;

പാതാളത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ അതിന്മേൽ ജയിക്കയില്ല. ഞാൻ നിനക്ക
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ തരും; നീ ഭൂമിയിൽ
കെട്ടുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നീ ഭൂമിയ
അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കും. അ
താൻ യേശുക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു ആരോടും പറയരുതെന്നു അവൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചു. അന്നുമുതൽ യേശു തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു, താൻ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുകയും മൂപ്പന്മാരാലും
മഹാപുരോഹിതന്മാരാലും ശാസ്ത്രിമാരാലും പലതും അനുഭവിക്കയും
കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും
വേണമെന്നും, കാണിച്ചുതുടങ്ങി. മത്തായി 16:13–21.